

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345
การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
FACTORS AFFECTING STUDENT ACHIEVEMENT IN MGT345
ENTREPRENEURSHIP AND STARTUP SRIPATUM UNIVERSITY.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

กัลยารัตน์ วีระธนชัยกุล

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2563

หัวข้อวิจัย : ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : กัลยารัตน์ ธีระธนชัยกุล

หน่วยงาน : สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตลอดจนเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ .05 และ .01

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำสำคัญ : ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Research Title : Factors Affecting Student Achievement in MGT345
Entrepreneurship and Startup Sripatum University.

Name of Researcher : Kanyarat Teerathanachaiyakul

Name of Institution : Department of Administration and Modern
Management Faculty of Business Administration
Sripatum University

Year of Publication : B. E 2563

ABSTRACT

This research aimed to study student satisfaction level in MGT345 entrepreneurship and startup sripatum university. and to compare students' opinions on the learning achievement of MGT345 entrepreneurship and startup sripatum university classified by personal factors. As well as to study the satisfaction of learning that affects the academic achievement of students in the MGT345 entrepreneurship and startup sripatum university. The researcher determined the sample group for this research was so business administration students enrolled in MGT345 entrepreneurship and startup sripatum university. The semester 1, academic year 2020. The researcher analyzed the data from all the questionnaires collected, analyze and process data by using a statistical package by specifying the level of significance 0.05. The statistics used for data analysis in this study were as follows: frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis for the statistical significance used in this analysis was given at levels .05 and .01

The results of the research found that the satisfaction factor in the teaching and learning management of the students was at a high level. In personal factors, diffirence personal factors made no different operasion on academic achievement. Where as the satisfaction of studying have affect on the learning achievement in MGT345 entrepreneurship and startup sripatum university

Keywords: satisfaction in teaching and learning management Personal factor learning results

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทราวดี มากมี ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ตรวจสอบแก้ไขงานวิจัยนี้ และติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้มอบทุนสนับสนุนงานวิจัยปีงบประมาณ 2563 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าของท่าน ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และบุคลากร ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อย่างสูงที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ยังไม่ได้เอ่ยนามที่ได้มีส่วนร่วมในงานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ไปด้วยดี คุณความดี หรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ ที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอน ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิตของผู้วิจัยต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

กัลยารัตน์ ธีระธนชัยกุล

ผู้วิจัย

พฤศจิกายน 2563

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	คำถามการวิจัย.....	2
	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
	สมมติฐานการวิจัย.....	3
	ขอบเขตการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์.....	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ.....	7
	1.1 ความหมายของความพึงพอใจ.....	11
	ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	13
	2.1 ทักษะในการปฏิบัติ และการดำเนินการ.....	15
	2.2 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	16
	ตอนที่ 3 มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	18
	ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	ขั้นตอนการวิจัย.....	28
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
	การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	32
	การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์.....	35
	ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
	ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	37
	ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	53
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	58
	สรุปผลการวิจัย.....	58
	การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ.....	59
	อภิปรายผลการวิจัย.....	60
	ข้อเสนอแนะ.....	63
	บรรณานุกรม.....	64
	ภาคผนวก.....	69
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	70
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	77

สารบัญตาราง

บทที่		หน้า
2.1	ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา.....	23
4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์	36
4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเนื้อหาการสอน.....	38
4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน.....	39
4.4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน.....	40
4.5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	43
4.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน.....	44
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยด้านต่างๆ.....	45
4.8	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความรู้ความจำ.....	46
4.9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความเข้าใจ.....	47
4.10	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการนำไปใช้.....	48
4.11	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการวิเคราะห์.....	49
4.12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการสังเคราะห์.....	50
4.13	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการประเมินค่า.....	51
4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านต่างๆ.....	52
4.15	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	53
4.16	ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามเพศ.....	54
4.17	ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามอายุ.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

บทที่		หน้า
4.18	ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามระดับชั้นปี.....	55
4.19	ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามสาขาวิชา.....	56
4.20	ผลการทดสอบอิทธิพลของความพึงพอใจในการเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	57

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
3.1	ขั้นตอนการวิจัย..... 30

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาไม่ว่าจะเป็นของสังคมใด ประเทศใดจัดเป็นการศึกษาที่มีลักษณะเป็นสากล ที่เป็นการจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนาคน โดยเฉพาะการจัดการศึกษาให้กับคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว เพื่อออกไปพัฒนาสังคม ประเทศชาติ เมื่อพิจารณาในลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน 3 องค์ประกอบคือ คน องค์ความรู้และสังคม โดยองค์ประกอบทั้งสามจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจารย์ผู้สอน จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของการจัดการศึกษาหรือการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนในระดับอื่น โดยประเด็นสำคัญที่อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจเป็นเบื้องต้น ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา ธรรมชาติของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา และหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเข้าไปสู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพันธกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นชุมชนปัญญาของสังคมที่เป็นพันธกิจที่ยอมรับในระดับสากลมี 4 ประการ คือ (1) การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้กับ สังคม ประเทศชาติ (2) การวิจัย เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ (3) การบริการทางวิชาการแก่ สังคม เพื่อสร้างสรรค์จรรโลงให้สังคมเจริญก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม โดยใช้ วิชาการขั้นสูงเป็นพื้นฐาน (4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์แห่งชาติไทย ในการดำเนินพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้ บรรลุเป้าหมายของพันธกิจได้ก็คือ “อาจารย์” ที่จะต้องปฏิบัติพันธกิจทั้ง 4 ด้านควบคู่กันไป ในสัดส่วนที่เหมาะสม (เรณูมาศ มาอุ่น, 2559)

ทั้งนี้ คุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ปัจจุบันมีประเด็นและข้อสังเกตคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความชัดเจนในการกำหนดความหมายของคุณภาพและมาตรฐานในการศึกษา ซึ่งยังขาดภาพรวม เดียวกันจึงทำให้การตรวจสอบประเมินผลเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาชาติทิศทางและขาด ความเป็นระบบที่สมบูรณ์ชัดเจนสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องช่วยกันเพื่อหาวิธีที่ดีที่สุด ที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ ส่วนนี้ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ผู้รับผิดชอบ จะต้องช่วยกันหาทางอย่างเต็มที่ในการช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น เพราะผลสัมฤทธิ์

ของผู้เรียนเป็นดัชนีชี้คุณภาพของการเรียนการสอนของอาจารย์และคุณภาพการจัดการศึกษาของผู้บริหารการศึกษา เมื่อมีการประมวลผลประเด็นเรื่องคุณภาพมีส่วนตรงกันที่สะท้อนเรื่องการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น (วิลาวัลย์ กองสะดี, 2552) ซึ่งการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิตสามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพได้อย่างมีความสุขและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่จะขับเคลื่อนพลังการปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่งคนดีมีความสุข (เกวลี ผังดี และพิมพ์รดา ครองยุติ, 2556)

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เนื่องจากรายวิชานี้มีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในรูปแบบของ Project base ทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชานี้ โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการเรียนการสอนได้ ตลอดจนผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้อีกด้วย

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับใด
2. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน

เนื้อหาการวิจัยศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2563 โดยมีระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย ตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. 2563 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา
2. ปัจจัยด้านความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ ประกอบด้วย 5 ด้าน ตามมาตรฐานหลักสูตร ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและการประเมินผล

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎี ของ Bloom. (1958) ประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

นิยามศัพท์

1. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียน** หมายถึง ปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ไม่ว่าจะผลทางด้าน บวกหรือด้านลบ

2. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** ความรู้ความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เรียนหรือได้รับประสบการณ์มาแล้ว สามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

2.1 **ความรู้ความจำ** หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือเคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่างๆ

2.2 **ความเข้าใจ** หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมาย ของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์

2.3 **การนำไปใช้** หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รู้เห็นมา นั้น ไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้พัฒนา สร้าง สานิต วางแผนเพื่อแก้ปัญหา

2.4 **การวิเคราะห์** หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้น สัมพันธ์กันอย่างไร

2.5 **การสังเคราะห์** หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่างๆ หรือส่วนย่อยๆ นั้น เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่มีบูรณกว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม

2.6 **การประเมินค่า** หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่าดีหรือไม่ดีและเหมาะสมหรือไม่

3. **ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีเป็นไปตามความคาดหวังโดยได้รับความสนใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจกระบวนการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 5 ดานดังนี้

3.1 **ด้านเนื้อหาการสอน** หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอน ตรงตามความต้องการ จัดลำดับความยากง่าย เนื้อหามีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ได้ส่งเสริม กระบวนการคิดแก้ปัญหาและสร้างความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาวิชาที่เรียน ก่อให้เกิดความรู้ทางเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัยสามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและอื่นๆ

3.2 **ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน** หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและเทคนิคการสอน ความขยันหมั่นเพียร ความยุติธรรม ความเป็นกันเอง พุดจาสุภาพ อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน แต่งกายเหมาะสม มีความรับผิดชอบและอื่นๆ

3.3 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้อภิปราย ชักถาม แสดง ความคิดเห็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการนำไปปฏิบัติได้จริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ค้นคว้า สืบค้นข้อมูลและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งเชื่อมโยงและบูรณาการเข้ากับการบริการทางวิชาการ แก่สังคม หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดสภาพห้องเรียนมีความสะอาด มีแสงสว่างอากาศถ่ายเทได้ดี ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวน มีวัสดุ ครุภัณฑ์ในห้องเรียนอย่างเพียงพอ ห้องสมุดมีหนังสือที่หลากหลายและทันสมัย มีบริการอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าและอื่นๆ

3.5 ด้านการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการวัดผลประเมินผลตลอดจนการดำเนินการต่างๆ ของผู้สอน เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การวัดผลครอบคลุมความรู้ ทักษะและจิตพิสัย มีการวัดผลที่หลากหลายทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจนและ ยุติธรรมและอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
3. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการรับการจัดการเรียนการสอนได้
4. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน
2. แนวคิดทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

สมชาย บุญสุน (2554) ได้อธิบายถึง ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murrey's Manifest Needs Theory) ไว้ที่น่าสนใจว่า ประกอบด้วย ความต้องการ 4 ประการ คือ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความสัมพันธ์ความต้องการอิสระ และความต้องการอำนาจ ซึ่งความต้องการเหล่านี้อาจเกิดขึ้นพร้อมกัน โดยบางด้านสูง บางด้านต่ำก็ได้ และไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเรียงเป็นลำดับ ในขณะที่ ทฤษฎีความพึงพอใจในงานหรือทฤษฎีสองปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน (Herzberg Two Factors Theory) อธิบายว่า ความพึงพอใจในงานเกิดขึ้นจากสองปัจจัย คือ ปัจจัยค่าจ้างหรือปัจจัยทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยจูงใจ ซึ่งเกิดจากความรูสึกภายในของบุคคล นอกจากนี้ Maynard W.Shelly (1975) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้ทางบวกอื่นๆ สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร หรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้า แบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพอใจ และความพอใจแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นความต้องการครบถ้วน ทั้งนี้ Maynard W.Shelly (1975) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่

แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้ทางบวกอื่นๆ สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ได้แก่ทรัพยากร หรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้า แบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพอใจ และความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นความต้องการครบถ้วน

จากรูธเวน เทวกุล (2555) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีที่ขอบที่พอใจหรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับโดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย และจิตใจบุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างและมีความต้องการหลายระดับซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้ใดๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจการเรียนรู้จะต้องสนองความต้องการของผู้เรียนทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ Maslow (Needs-Hierarchy Theory) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางโดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้

1. ลักษณะความต้องการของมนุษย์ ได้แก่

1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญโดยเริ่มระดับความต้องการขั้นสูงสุด

1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็มีความต้องการสิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

1.3 เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่จูงให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นแต่จะมีความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทนและเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกันมีลักษณะควบคู่คือเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดสิ้นไปก็จะมีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2. ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับได้แก่

2.1 ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่นความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกาย จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้ได้รับการตอบสนอง

2.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบัน และอนาคตซึ่งรวมถึงความก้าวหน้า และความอบอุ่นใจ

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อน

2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสรภาพ และเสรี และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ส่วนมากจะเป็นการนึกอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดเห็นของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้ (Maslow.1970 : 69-80)

นอกจากนี้ วิชชุตา คัมภีร์เวช (2556) ได้อธิบายเพิ่มเติมอย่างน่าสนใจว่า ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานด้านบริการเป็น เพื่อให้การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน แต่ลักษณะของความพึงพอใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและปัจจัยอื่นๆ ซึ่งความพึงพอใจมีลักษณะทั่วไปดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดบุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไปในสถานการณ์การบริการก็เป็นเช่นเดียวกันบุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการหรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่างๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการโดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์บริการก่อนลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตามมักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจก่อนอยู่แล้วซึ่งมีแหล่งอ้างอิงจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อบริการประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการการบอกเล่าของผู้อื่นการรับทราบข้อมูลการรับประกันการบริการจากโฆษณาการให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลาของความจริงสิ่งที่คุณรับรู้เกี่ยวกับการบริการก่อนที่ได้รับบริการหรือคาดหวังในสิ่งที่คิดควรจะได้รับ (Expectations) นี้มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมากเพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้น (Performance) กับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้หากสิ่งที่ได้รับเป็นตามความคาดหวังถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีผู้บริการยอมเกิดความพึงพอใจต่อการบริการดังกล่าวแต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

3. อาจสูงหรือต่ำกว่านับเป็นการยืนยันที่คลาดเคลื่อน(Disconfirmation) กับความคาดหวังดังกล่าวทั้งนี้ช่วงความแตกต่าง (Discrepancy) ที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นระดับความพึงพอใจถ้าการยืนยันเบี่ยงเบนไปในทางบวกแสดงถึงความพึงพอใจถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกทางบวกของผู้รับบริการ ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจประกอบด้วย

1. สถานที่บริการ การเข้าถึงการบริการได้สะดวก เมื่อลูกค้ามีความต้องการย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการทำเลที่ตั้งและการกระจายสถานที่ให้บริการทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าจึงเป็นเรื่องสำคัญซึ่งหากตรงกับความเชื่อถือที่มีก็มักจะมีความรู้สึกดีกับการบริการดังกล่าวอันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการตามมาได้

2. ผู้ให้บริการ เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานบริการ ให้ผู้ได้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น

4. สภาพแวดล้อมของการบริการ โดยในสภาพแวดล้อม และบรรยากาศของการบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าลูกค้ามักชื่นชมสภาพแวดล้อมของการบริการเกี่ยวกับการออกแบบอาคารสถานที่ความสวยงามของการตกแต่งภายในด้วยเฟอร์นิเจอร์และการให้สีสันการจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน

4. กระบวนการให้บริการ มีวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการเป็นส่วนที่สำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าและประสิทธิภาพการจัดระบบการบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ

5. ลักษณะส่วนตัวของผู้มารับบริการ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ในการปฏิบัติงานใดๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการทำงาน การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่นั้น การที่ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่จะอยากเรียน ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลายๆ ด้าน เช่น การจัดบรรยากาศ สถานการณ์ เทคนิคการสอนที่ดี ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนตามความต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันการยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ในความสำเร็จ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จะทำให้ผู้เรียน มีความพึงพอใจในการเรียน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ แนวคิดทฤษฎี ด้านความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ตามมาตรฐานหลักสูตร ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและการประเมินผล

1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้มากมายหลายท่านด้วยกัน แต่มีที่น่าสนใจ ดังนี้

จารุวรรณ เทวกุล (2555) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

เกวลี ผังดี (2556) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ทำที่ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดยผลตอบแทนที่ได้รับ

สุเมธ เนาว์รุ่งโรจน์ (2560) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

Karolina Ilieska (2013) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลายๆด้าน เป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเกิดจากมนุษย์จะมีแรงผลักดันบางประการในตัวบุคคล ซึ่งเกิดจากการที่ตนเองพยายามจะบรรลุถึงเป้าหมายบางอย่างเพื่อที่จะสนองตอบต่อความต้องการหรือความคาดหวังที่มีอยู่ และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้วจะเกิดความพอใจ

Haifa Alghwery and Christian Bach (2014) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่างๆ ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ตามที่หวังไว้

Vu Minh Ngo (2015) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง เป็นความรู้สึกของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์จากการได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งแสดงออกมาทางพฤติกรรมซึ่งสังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออกทางพฤติกรรม

Kabu Khadka and Soniya Maharjan (2017) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเมื่อได้รับความ สุขหรือความผิดหวังซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบการรับรู้กับความคาดหวังในผลลัพธ์ของสิ่งที่ต้องการถ้าการรับรู้ต่อสิ่งที่ต้องการพอดีกับความคาดหวังก็จะเกิดความพึงพอใจ

Petr Suchánek (2019) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการ และคาดหวัง ความพึงพอใจเป็นความชอบของแต่ละบุคคลซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันอาจเนื่องจากพื้นฐานทางการศึกษา ทางด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมความพึงพอใจของมนุษย์เป็นความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด (Tension) หรือความกระวนกระวาย (Discomfort) หรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพ (Unequilibrium) ในร่างกายเมื่อ มนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไปได้แล้ว มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองต้องการ

L Sanny, K Larasathy, R Claudia, and B Widarman (2019) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคล ย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

จากความหมายของนักวิชาการต่างๆ จึงมีความเห็นว่า แต่ละความหมายนั้น คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีเป็นไปตามความคาดหวังโดยได้รับความพอใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจต่อกระบวนการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอน ตรงตามความต้องการ จัดลำดับความยากง่าย เนื้อหามีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ไตส่งเสริมกระบวนการคิดแก้ปัญหาและสร้างความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาวิชาที่เรียน ก่อให้เกิดความรู้ทางเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัยสามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและอื่นๆ

2. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและเทคนิคการสอน ความขยันหมั่นเพียร ความยุติธรรม ความเป็นกันเอง พุดจาสุภาพ อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน แต่งกายเหมาะสม มีความรับผิดชอบและอื่นๆ

3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้อภิปราย ชักถาม แสดง ความคิดเห็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการนำไปปฏิบัติ

4. ได้จริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ค้นคว้า สืบค้นข้อมูลและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งเชื่อมโยงและบูรณาการเข้ากับการบริการทางวิชาการ แก่สังคม หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

5. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดสภาพห้องเรียนมีความสะอาด มีแสงสว่างอากาศถ่ายเทได้ดี ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวน มีวัสดุครุภัณฑ์ในห้องเรียนอย่างเพียงพอ ห้องสมุดมีหนังสือที่หลากหลายและทันสมัย มีบริการอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าและอื่นๆ

6. ด้านการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการวัดผลประเมินผลตลอดจนการดำเนินการต่างๆ ของผู้สอน เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การวัดผลครอบคลุมความรู้ ทักษะและจิตพิสัย มีการวัดผลที่หลากหลายทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจนและยุติธรรมและอื่นๆ

2. แนวคิดทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมบูรณ์ ดันยะ (2545) ได้นำเสนอแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่ประเมินและวัดได้ โดยต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะประเมินในด้านใด
2. วางแผนการประเมินให้รัดกุม สะดวก ประหยัด และเป็นไปได้ โดยการวางแผนการเก็บข้อมูลว่าจะเก็บข้อมูลอะไร โดยวิธีใดจึงจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้
3. ควรใช้เทคนิคหลาย ๆ ด้านที่สามารถวัดให้ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถทางสติปัญญา ทักษะการนำความรู้ไปใช้ และเจตคติต่อวิชาที่เรียนรู้
4. เกณฑ์ที่ใช้ต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่วัด และจุดมุ่งหมายของการวัด
5. เลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เครื่องมือนั้นต้องมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่นในระดับสูง
6. เลือกใช้เทคนิคในการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย และปราศจากความลำเอียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้นำเสนอแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การวัดต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข นักเรียนที่ไม่ผ่านตัวชี้วัด
2. มีขั้นตอนการวัดอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่เลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสม ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดำเนินการวัดผล และนำผลที่ได้ไปใช้ตัดสินผลการเรียน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องกำหนดสิ่งที่ประเมิน วางแผนการประเมินว่าจะเก็บข้อมูลอะไร โดยวิธีใด ใช้เทคนิคหลายๆ ด้านที่สามารถวัดให้ครอบคลุม เกณฑ์ที่ใช้ต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่วัด เครื่องมือนั้นต้องมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่น วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย และปราศจากความลำเอียง

คงฤทธิ นันทบุตร (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดหมาย และลักษณะสาระที่จัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะสาระ ดังนี้

1. การวัดผลด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่นวิชา ศิลปะศึกษา พลศึกษา การงาน เป็นต้น การวัดผลแบบนี้ จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา อันเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียน อันรวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่างๆ สามารถวัดผลได้โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ 3 ปีที่ผ่านมา

1.1 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ การแปลความการตีความ การขยายความของเรื่องได้

1.2 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียนมาแล้วในกาสร้างสถานการณ์จริงๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.3 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ หรือวัตถุประสงค์ของเพื่อต้องการค้นหาสาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่างส่วนรวมระหว่างตอนตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

1.4 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่องใหม่ที่แตกต่างเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

1.5 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคลเรื่องราว วัสดุสิ่งของอย่างมีหลักเกณฑ์

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน

1. ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) โดยวัดพฤติกรรมด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์และการประเมินค่า

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆ ของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติการ (Psycho – motor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

ลักษณะสุภา บั้วบางพลู (2554) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การ ที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่ง ที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผล มาจากการสะสมของ ประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถ เหล่านี้วัดได้ หลายทางเป็นต้นว่า วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหาสวนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่น้อยซึ่งได้แก่ ทักษะคิดที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อม ของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน และประสิทธิภาพของการ จัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

ทักษะในการปฏิบัติ และการดำเนินการ

ในขณะที่ Bloom. (1958) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น ความรู้ความสามารถของนักเรียน แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เรียน

หรือได้รับประสบการณ์มาแล้ว สามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกได้ของเรื่องราวต่างๆ ที่เคยพบเห็น เคยได้ยิน หรือเคยได้มีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องของความสามารถในการจดจำสิ่งต่างๆ
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญหรือแปลความหมายของสิ่งของ หรือสัญลักษณ์
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รู้เห็นมานั้นไปแก้ปัญหาใหม่ได้ สามารถนำไปสรุป เลือกใช้พัฒนา สร้าง สาธิต วางแผนเพื่อแก้ปัญหา
4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ได้ว่าสิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง ส่วนใดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อยนั้น สัมพันธ์กันอย่างไร
5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมส่วนต่างๆ หรือส่วนย่อยๆ นั้นเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่สมบูรณ์กว่า หรือดีกว่า หรือแปลกกว่าเดิม
6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่าดีหรือไม่ดีและเหมาะสมหรือไม่

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของ Bloom. (1958) ประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมายหลายท่านด้วยกันแต่มีที่น่าสนใจดังนี้

นาริรัตน์ เรื่องจันทร์ (2551) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่างๆ ของสมองซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เกิดจากผลของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ

คงฤทธิ์ นันทบุตร (2552) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรู้และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สายไหม โพธิ์ศิริ (2552) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง ผลของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมอง และสติปัญญาของ นักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2554) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้ว เท่าไร

ลียานา ประทีปวัฒนพันธ์ (2558) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนและอบรมสั่งสอนในเรื่องที่เรียนมาแล้ว อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กันต์กนิษฐ์ พลพิพัฒน์ (2560) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและ ความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

Peter James (2014) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและ ความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

Arbabisarjou Azizollah (2016) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง เครื่องชี้ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของหลักสูตรนั้นๆ ซึ่งการจัดการ ศึกษาตามหลักสูตรต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดการ เรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจึงเป็นตัวชี้ วัดความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง

Ivana Cimermanová (2018) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ อย่างน่าสนใจว่า หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือการพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาได้จาก คะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

Phillip J. Moore (2019) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง ความสามารถความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการ เรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัด ได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

Ahmet Haktan (2019) ได้อธิบายถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่าง น่าสนใจว่า หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้ จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

จากความหมายของนักวิชาการต่างๆ จึงมีความเห็นว่า แต่ละความหมายนั้น คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่แสดง ให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียน หลังจากที่นักศึกษา ได้เรียนหรือได้รับประสบการณ์มาแล้ว สามารถ วัตถุประสงค์และประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

3. มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อย อีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 3) การบริหารและการจัดการ 4) การเงินและงบประมาณ และ 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจ สนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะ ส่งเสริมการให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพได้

อนึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐาน การศึกษาของชาติ ดังนั้น จึงได้มีการประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2549 ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐาน ด้านการบริการจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และ สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลกมาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้ หลัก ได้แก่

1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า คุ่มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลการประเมิน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

3) ศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

4) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

5) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการอันนำไปสู่สังคม ฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

นอกจากนี้คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก. วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข. สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค. สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง. สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีกมาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้าน ดังนี้

1.1) ด้านกายภาพ สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภท มีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจการงานวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา และแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมมีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดีสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษา และการผลิตบัณฑิตจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตาม พันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงมีระบบการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพใสการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผนกการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบัน และการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลัก ธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วยหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มี คุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมี คุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการ บริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงาน ประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนอง ความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทาง วิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมาย ที่เฉพาะเจาะจงทั้งใน และ ต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ใน หลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การ ให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการการวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการ ให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้เป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิด องค์กรความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทำนุรบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกใน การส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรง หรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนัก ถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลง ความดีงามในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมของสถาบัน

ตารางที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. 7 ภายใน 60 วัน หลังปีการศึกษา
6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมิน การดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5
12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ

1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ คุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อมอนุโลมให้ปรับ ตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้ ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 30 วันหลังสอบซ่อม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลาวัลย์ กองสะอาด (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.5 เป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0 และเป็นนักศึกษาที่เรียน หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องกลุ่มปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.8 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้าน แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาและหลักสูตรต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

พลับพลึง พันธุ์ไชย (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 81.50 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็น ร้อยละ 95.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมาก (= 3.61) นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข สนุกสนาน ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนๆ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน กล้าพูด กล้าแสดงออกและทำให้มั่นใจในตนเอง

รัชชัช สุภดิษฐ์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การได้รับทุนการศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ แตกต่างกัน นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษามีแนวโน้มที่จะมีผลการเรียนที่ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ ได้รับ ทุนการศึกษา ดังนั้น ทุนการศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาในแง่มุมมองของการกระตุ้นให้ นักศึกษาตั้งใจที่จะพัฒนาการเรียน และมีแนวโน้มที่จะตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้รับการพิจารณารับ ทุนการศึกษา สถาบันและคณะควรจะมีแนวทางในการขยายจำนวนทุนการศึกษาให้เพียงพอกับ ความต้องการของนักศึกษา แต่สถาบันและคณะควรมีข้อตกลงกับ นักศึกษาที่ได้ขอรับทุนว่า จะต้องมีการช่วยเหลือคณะในทางวิชาการและการวิจัยรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นผู้ช่วยวิจัยใน โครงการการวิจัยที่คณะจัดตั้งขึ้น การนำเสนอบทความในรูปแบบต่างๆ ซึ่งทำให้นักศึกษามีความ ตื่นตัวมากขึ้น

สายไหม โพธิ์ศิริ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 3 ประชาอินดี ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี

สมชาย บุญสุน (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ดานเนื้อหาการเรียน นิสิตให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อการที่ผู้สอนสามารถ เชื่อมโยงเนื้อหาจากบทเรียนไปแหล่งอื่นๆ ได้ดีและการที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตสามารถ เสนอแนะในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะ เรียนหนังสือ ดานการเรียนการสอน นิสิตให้ความสนใจต่อการที่ผู้สอนมีรูปแบบบทเรียนกระตุ้น ความสนใจของนิสิตได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผู้สอนยังมีการจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน การจัดห้องเรียนการเตรียมความรู้ ใ้คำอธิบายประกอบการเรียน และมีทักษะในการสอนแบบต่างๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหาตามกิจกรรมส่งเสริมการเรียน นิสิตให้ความสนใจต่อผู้สอนในการที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ ชักจูงใจให้นิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อและเขา รวมกิจกรรม ดานการใช้สื่อตามความคิดเห็นของนิสิตพบว่า ผู้สอนมีการใช้สื่อการสอน จำพวก โสตทัศนวัสดุเพื่อเราความสนใจช่วยให้ผู้เรียนเขาใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ดานแหล่งเรียนรู้ที่แนะนำศึกษาด้วยตนเอง ผลการศึกษาพบว่าการที่มหาวิทยาลัยมี แหล่งเรียนรู้ได้ด้วยตนเองก่อให้เกิดการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องแก่นิสิต นอกจากนี้ นิสิต ยังให้ความสนใจต่อการที่มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึง

ห้องปฏิบัติการมีห้องสมุดที่สมบูรณ์และตำราที่เป็นภาษาของตนเอง ดานวัดผลและประเมินผลตามความคิดเห็นของนิสิตพบว่าผู้สอนมีการประเมินผลที่มี ความหลากหลาย และมีการวัดผลการเรียน การสอนโดยจะทำการวัดผลเป็นระยะๆ ใหญ่ติดต่อกัน เพื่อให้เกิดความสนใจ ตั้งใจเรียนและยังเป็นการ วัดความเข้าใจของนิสิต เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีอายุ, ระดับชั้นที่ศึกษา และพรรษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน สวนนิสิตที่อยู่ในขณะที่ต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนการสอนที่ต่างกัน

วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อ การจัดการสถานศึกษาใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิชาการและ ด้านกิจการนักเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนด้าน อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อ การจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับมากและยังพบว่า แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม มีผลต่อ ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาในภาพรวมและทุกด้าน อย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 5% การศึกษาความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ จัดการสถานศึกษาใน ภาพรวมและรายด้านทุกด้านนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเป็นจริงที่มีต่อการ

เกวลี ผังดี (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรของภาควิชาสถิติคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ความพึง พ้อใจของนักศึกษาที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจาก มากไปหาน้อยได้แก่ 1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร 2. ด้าน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ด้านผู้สอน 4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนและ 5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียน การสอน

ลียานา ประทีปวัฒนพันธ์ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น ของนักเรียนห้องเรียน สสวท. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการ จัดการเรียนรู้อยู่แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับการเรียนแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการ จัดการเรียนรู้อยู่แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับการเรียน แบบ STAD ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.87/77.58 ซึ่งสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ผ่าน เฉลี่ยร้อยละ 50 ของคะแนน ที่ถูกหักออกจากการทดสอบก่อนเรียน

(16.13 คะแนน) และ 3) เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยกับเกณฑ์ร้อยละ 75 (19.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 26 คะแนน) นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 77.58 (20.17 คะแนน) ซึ่งไม่สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

วัลย์วิภา ปรีชานนท์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CCR เรื่อง สมการและการแก้สมการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CCR เรื่อง สมการและการแก้สมการ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .052) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CCR เรื่อง สมการและการแก้สมการ มี ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CCR เรื่อง สมการและการแก้สมการ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย และยังพบว่า ระดับชั้นเรียนของนักเรียน มีผลต่อความเป็นจริงตามความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษา ในภาพรวมและทุกๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 5% การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน ทุกด้าน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับไม่พึงพอใจ และยังพบว่า ระดับชั้นเรียน และแผนการเรียน มีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาในภาพรวมและทุกๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 5%

สุเมธ เนาว์รุ่งโรจน์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ 2 โดยใช้การสอนแบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง จำนวน 117 คน มีความพึงพอใจในการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ 2 โดยใช้การสอนแบบ 4 MAT ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง ในระดับพึงพอใจมาก เนื่องจากการเรียนการสอนแบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้แบบใช้กิจกรรมที่ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ทั้งทางด้านระดับเชาว์ปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความต้องการ แรงจูงใจและทัศนคติ รวมถึงพัฒนาการของสมองซีกซ้ายและซีกขวา และในห้องเรียน นักเรียนได้ลงมือ ปฏิบัติจริงในการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสนใจในการเรียนวิทยาศาสตร์มาก ขึ้น การจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง จึงประสบผลสำเร็จ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ในครั้งนี้ใช้วิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยนำข้อมูลเชิงประจักษ์จากประสบการณ์จริงมาตรวจสอบกับกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากหลักการแนวคิด และทฤษฎี ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ตามหลักการ แนวคิดและวิธีการของนักวิจัยและนักวิชาการต่างๆ ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1

(1) ผู้วิจัยจัดเตรียมโครงการวิจัยตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยศึกษาสภาพปัญหาด้วยการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร บทความวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ จัดทำสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และออกแบบการวิจัย (Conceptual Framework) เชิงทฤษฎี

(2) ผู้วิจัยร่างแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามตัวแปรที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 แล้วนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ว่ามีความเหมาะสม มีความชัดเจนของภาษา และครอบคลุมเนื้อหา/วัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบคุณภาพ (Reliability) เครื่องมือ (แบบสอบถาม)

(1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ ไปดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

(2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนเรียน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน ทั้งนี้แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับด้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1. เพศ

2. อายุ

3. ระดับชั้นปี

4. สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับด้านความพึงพอใจในการเรียน ประกอบด้วย

1. ด้านเนื้อหาการสอน

2. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน

3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

5. ด้านการวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ

2. ความเข้าใจ

3. การนำไปใช้

4. การวิเคราะห์

5. การสังเคราะห์

6. การประเมินค่า

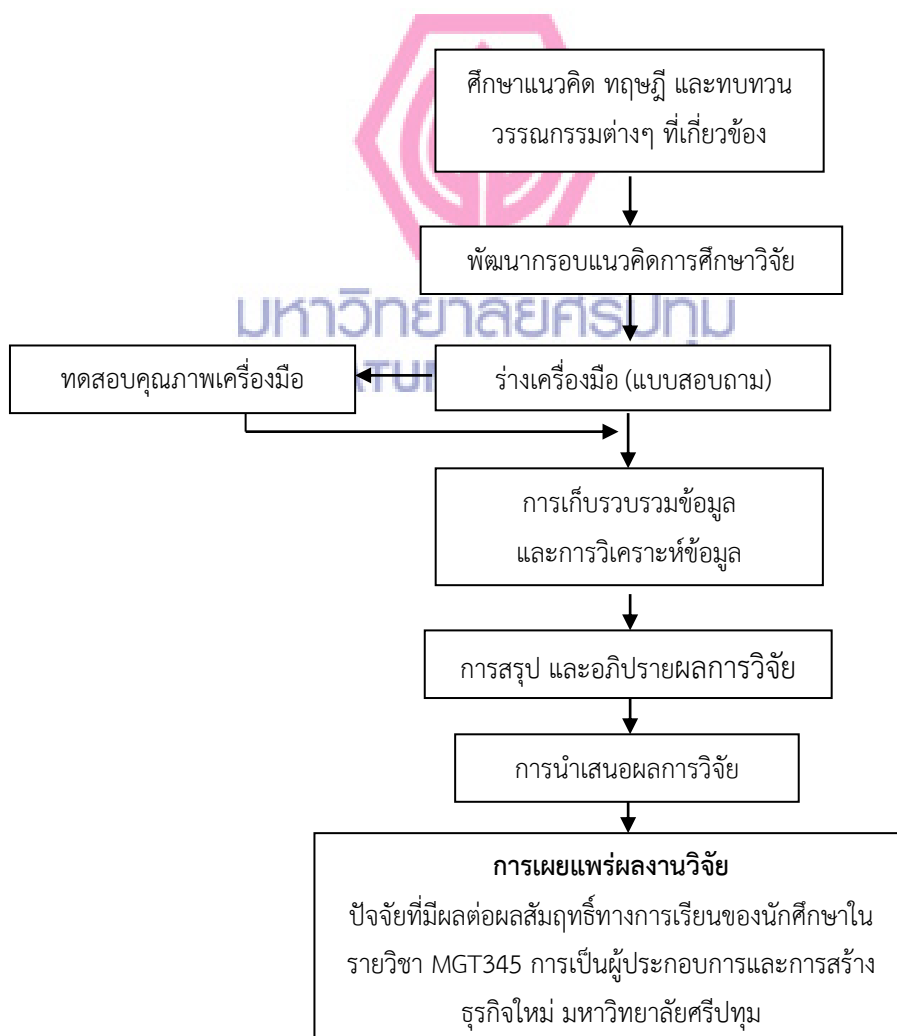
ขั้นตอนที่ 4 สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอผลจากการวิจัยตามที่คุณวิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย โดยมีเหตุผลประกอบตามหลักวิชาการ และเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งเป็น การสื่อสารที่ทุกคนสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอ และเผยแพร่ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเผยแพร่งานวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” โดยตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

ขั้นตอนการวิจัยเชิงดังกล่าว แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ ประจำปีการศึกษา 2563 ทั้งหมดทุกคน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 80 คน (สำนักงานทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2563)

เนื้อหาการวิจัยศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2563 ระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ. 2563 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ซึ่งข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรทุกตัว ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้นเนื้อหาในแบบสอบถามจะครอบคลุมแนวคิดต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อให้ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับด้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นปี
4. สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับด้านความพึงพอใจในการเรียน ประกอบด้วย

1. ด้านเนื้อหาการสอน
2. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
5. ด้านการวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ความรู้ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การนำไปใช้

4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์
6. การประเมินค่า

โดยแต่ละข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธี Likert Scale มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.4 การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity)

นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของ ยุทธ กัลยวรรณ (2554) แปลความหมายของคะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.6 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ยุทธ กัลยวรรณ, 2554)

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) แล้ว ไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ยุทธ กัลยวรรณ, 2554)

3.5 การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้

1. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการ และการสร้างธุรกิจใหม่นี้ ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนเอง จึงเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา ด้วยตนเอง โดยวันเวลาในการเรียนวิชานี้คือ วันพุธ เวลา 14.30-17.30 น. ซึ่งเป็นคาบสุดท้ายที่นักศึกษาเรียน เมื่อทำการเรียนการสอนเสร็จ ผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา ดังนั้นจึงไม่กระทบกับชั่วโมงการเรียน

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 80 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล
- 2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วมากำหนดใส่รหัส
- 2.3 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
- 2.4 การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยกำหนดเกณฑ์การใช้น้ำหนักแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ (เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์, 2552) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้สำหรับวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการเรียน และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาในรายวิชา MGT 345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. วิเคราะห์โดยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้
 - 3.1 ใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
 - 3.2 ใช้การวิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างที่มีมากกว่าสองกลุ่ม ถ้าหากพบความแตกต่างกัน จะดำเนินการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe's
4. ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม นัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ .05 และ .01

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ผู้วิจัยได้นำข้อมูล ตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 80 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแล้ว มาทำการ วิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้ 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง
μ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากร
t	หมายถึง	ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
t-Prob. F-Prob.	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาคำนวณเพื่อหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	53.80
หญิง	37	46.20
2. อายุ		
18-20 ปี	12	15.00
21-23 ปี	53	66.20
24-26 ปี	11	13.80
27 ปีขึ้นไป	4	5.00
3. ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 2	4	5.00
ชั้นปีที่ 3	73	91.20
ชั้นปีที่ 4	3	3.80
4. สาขาวิชา		
การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	20	25.00
การจัดการ	56	70.00
โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	4	5.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 80 ตัวอย่าง เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 และเพศหญิง มีจำนวน 37 คน คิดเป็น 46.20 ตามลำดับ มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปีมากที่สุด โดยมีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 66.20 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 18-20 ปี มีจำนวน 12 คน ช่วงอายุ 24-26 ปี มีจำนวน 11 คน และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ร้อยละ 13.80 และร้อยละ 5.00 ตามลำดับ เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยมีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ

91.20 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 4 คน และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และ 3.80 ตามลำดับ และเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ มากที่สุดโดยมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ มีจำนวน 20 คนและ นักศึกษาสาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1. ปัจจัยด้านความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างให้เป็นระดับที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ตามลำดับคะแนน โดยแบ่งได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	มีผลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	มีผลมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	มีผลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	มีผลน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	มีผลน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ถึงระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภายใต้อข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้แก่

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเนื้อหาการสอน

ด้านเนื้อหาการสอน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	5.00	35.00	60.00	-	-	2.55	0.59	ปานกลาง
2. เนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง	3.80	53.70	54.50	-	-	2.39	0.56	น้อย
3. เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการเรียน	-	26.30	73.70	-	-	2.74	0.44	ปานกลาง
4. เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	76.20	2.50	15.00	6.30	-	1.51	0.96	น้อย
5. เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ	73.70	2.50	17.50	6.30	-	1.56	0.99	น้อย
รวม						2.15	0.44	น้อย

จากตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาการสอน อยู่ในระดับ “น้อย” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชาเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการเรียนในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.74

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.39

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.56

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.51

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน

ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	5.00	43.70	36.30	15.00	-	2.61	0.80	ปานกลาง
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการ	-	7.50	56.00	37.50	-	3.30	0.60	ปานกลาง
3. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	1.30	7.50	13.80	36.20	41.20	4.09	0.98	มาก
4. ผู้สอนมีความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการ	1.30	10.0	10.0	30.0	48.70	4.15	1.04	มาก
5. ผู้สอนมีความเป็นกันเองให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น	2.50	-	10.0	35.00	52.50	4.35	0.85	มาก
รวม						3.70	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านบุคลิกภาพของผู้สอน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าผู้สอนมีความเป็นกันเองให้คำแนะนำและรับฟัง ความคิดเห็นในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าผู้สอนมีความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง วิทยาการในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.15

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดีในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่า ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้ เกิด การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.30

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา	-	2.50	11.30	37.50	48.70	4.33	0.77	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม	-	-	5.00	56.30	38.70	4.34	0.57	มาก
3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม	-	-	10.00	63.70	26.30	4.16	0.58	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนเข้าร่วม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ และทักษะในการนำไปปฏิบัติได้จริง	2.50	12.50	37.50	17.50	30.00	3.60	1.12	มาก
5. ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.50	12.50	43.70	23.80	17.50	3.41	1.00	ปานกลาง
6. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ชักถาม และแสดงความคิดเห็น	-	12.50	40.00	32.50	15.00	3.50	0.90	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
7. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	31.30	2.50	12.50	27.40	26.30	3.16	1.61	ปานกลาง
8. มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง	32.50	2.50	15.00	17.50	32.50	3.15	1.67	ปานกลาง
9. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับการบริการทางวิชาการแก่สังคม หรือ การวิจัย หรือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	2.50	18.80	31.20	16.30	31.20	3.55	1.19	มาก
รวม						3.68	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม ความคิดเห็นในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ักศึกษาอย่างเหมาะสมในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนเข้าร่วม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ และทักษะในการนำไปปฏิบัติ ได้จริงในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.60

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับการบริการ ทางวิชาการแก่สังคม หรือการวิจัย หรือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ชักถาม และแสดงความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.50

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเองในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.16

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.15

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. ในสาขาวิชามีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	-	-	12.50	61.20	26.30	4.14	0.61	มาก
2. ในสาขาวิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม และเพียงพอ	-	-	2.50	51.20	46.30	4.44	0.54	มาก
3. ในสาขาวิชามีงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในการศึกษาค้นคว้า อย่างเหมาะสมและเพียงพอ	2.50	25.00	46.20	5.00	21.30	3.18	1.11	ปานกลาง
4. ในสาขาวิชามีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	2.50	25.00	42.50	22.50	7.50	3.08	0.93	ปานกลาง
รวม						3.70	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าในสาขาวิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม และเพียงพอในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าในสาขาวิชามีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.14

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าในสาขาวิชามีงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าในสาขาวิชามีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและเพียงพอในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.08

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. ใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย	-	18.80	52.40	7.50	21.30	3.31	1.01	ปานกลาง
2. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน	47.40	2.50	17.50	26.30	6.30	2.41	1.45	น้อย
3. มีการเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบ ผลการเรียนรู้	18.80	30.00	51.20	-	-	2.33	0.77	น้อย
4. มีเปิดเผยคะแนนที่ได้จากการวัดผล	3.80	56.20	40.00	-	-	2.36	0.55	น้อย
5. ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง	-	-	12.50	30.00	57.50	4.45	0.71	มาก
6. การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม	-	1.30	2.50	30.00	66.20	4.61	0.60	มากที่สุด
รวม						3.24	0.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม ในระดับ “มากที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.61

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.31

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการเปิดเผยคะแนนที่ได้จากการวัดผลในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.36

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีการเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้ในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยด้านต่างๆ

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหาการสอน	2.15	0.44	น้อย
ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน	3.70	0.44	มาก
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.68	0.80	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.70	0.58	มาก
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.24	0.44	ปานกลาง
รวม	3.29	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านเนื้อหาการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.29 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีผลในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านบุคลิกภาพของผู้สอน มีผลในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน มีผลในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีผลในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.24

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านเนื้อหาการสอน มีผลในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาMGT345

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ตามลำดับคะแนน โดยแบ่งได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	มีผลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	มีผลมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	มีผลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	มีผลน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	มีผลน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ถึงระดับความคิดเห็นของเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภายใต้อข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้แก่

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความรู้ความจำ

ด้านความรู้ความจำ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหาการสอนในการเรียนได้เป็นอย่างดี	-	1.30	3.80	48.70	46.20	4.40	0.62	มาก
2. นักศึกษาได้รับความรู้จากการเรียนในรายวิชา	-	-	6.30	37.50	56.20	4.50	0.61	มาก
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	-	-	8.80	40.00	51.20	4.43	0.71	มาก
รวม						4.44	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ความจำ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาได้รับความรู้จากการเรียนในรายวิชาในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวันได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหาการสอนในการเรียนได้ เป็นอย่างดีในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความเข้าใจ

ด้านความเข้าใจ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาการสอนในรายวิชาเป็นอย่างดี	-	-	11.30	33.70	55.00	4.44	0.69	มาก
2. นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนในชั้นเรียน	-	-	10.00	36.30	53.70	4.43	0.67	มาก
3. นักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหา รายวิชาได้	-	-	13.80	35.00	51.20	4.37	0.71	มาก
รวม						4.41	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความเข้าใจ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาการสอนในรายวิชาเป็นอย่างดีในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนในชั้นเรียนในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหาวิชาได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการนำไปใช้

ด้านการนำไปใช้	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้	-	-	7.50	43.80	48.70	4.41	0.63	มาก
2. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้	-	1.30	7.50	41.20	50.00	4.40	0.68	มาก
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้	-	-	6.30	46.30	47.40	4.42	0.61	มาก
รวม						4.40	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการวิเคราะห์

ด้านการวิเคราะห์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษาสามารถแยกเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้	-	-	8.80	38.80	52.40	4.44	0.65	มาก
2. นักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้	-	-	10.00	38.80	51.20	4.41	0.66	มาก
3. นักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กันอย่างไร	5.00	35.00	60.00	-	-	2.55	0.59	ปานกลาง
รวม						3.80	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการวิเคราะห์ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถแยกเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชามีความสัมพันธ์กันอย่างไรในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการสังเคราะห์

ด้านการสังเคราะห์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษาสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหา รายวิชาได้เป็นอย่างดี	5.00	43.70	36.30	15.00	-	2.61	0.80	ปานกลาง
2. นักศึกษาสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมาประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้	-	2.50	11.30	37.50	48.70	4.33	0.77	มาก
รวม						3.46	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสังเคราะห์ อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมาประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้เป็นอย่างดีในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการประเมินค่า

ด้านการประเมินค่า	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1. นักศึกษาสามารถตัดสินใจได้ว่าเนื้อหา- รายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสม หรือไม่	-		12.50	61.20	26.30	4.14	0.61	มาก
2. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึง เนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่	-	18.80	52.40	7.50	21.30	3.31	1.01	ปาน กลาง
3. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึง เหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหา รายวิชาและสามารถแก้ไขปัญหา จากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์	-	1.30	3.80	48.70	46.20	4.40	0.62	มาก
รวม						3.95	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการประเมินค่าอยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหา รายวิชาและสามารถแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถตัดสินใจได้ว่าเนื้อหา รายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสมหรือไม่ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.14

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่านักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่ในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.31

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านต่างๆ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านความรู้ความจำ	4.44	0.53	มาก
ด้านความเข้าใจ	4.41	0.64	มาก
ด้านการนำไปใช้	4.40	0.58	มาก
ด้านการวิเคราะห์	3.80	0.46	มาก
ด้านการสังเคราะห์	3.46	0.55	ปานกลาง
ด้านการประเมินค่า	3.95	0.49	มาก
รวม	4.08	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นจากมากไปน้อยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านความรู้ความจำ ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านความเข้าใจในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านการนำไปใช้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านการประเมินค่าในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านการวิเคราะห์มีผลในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่าด้านการสังเคราะห์มีผลในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานในการวิจัยที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการทดสอบไว้ที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS ได้ผลการทดสอบจำแนกแต่ละสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 : นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

$$H_0 : \mu \leq 3.51$$

$$H_1 : \mu > 3.51$$

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	t	t-Prob.
ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	80	3.29	0.31	-6.090	0.000

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 3.29 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (>3.51)

สมมติฐานที่ 2 : นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม *ไม่แตกต่างกัน*

H_1 : นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม *แตกต่างกัน*

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	t	t-Prob.
ชาย	43	4.11	0.34		
หญิง	37	4.03	0.42	0.964	0.338
	80	4.08	0.38		

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้าน (ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่า t-Prob. = 0.338 เพราะมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (t-Prob > 0.05)

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	F	F-Prob.
18-20 ปี	12	4.25	0.40		
21-23 ปี	53	4.05	0.38		
24-26 ปี	11	3.99	0.37	1.139	0.339
27 ปีขึ้นไป	4	4.12	0.41		
รวม	80	4.08	0.38		

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาที่อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน** โดยไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีอายุอยู่ในช่วงใดก็ตามจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก (4.08) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่า F-Prob. (0.339) มีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (F-Prob. > 0.05)

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	F	F-Prob.
ชั้นปีที่ 2	4	4.38	0.16		
ชั้นปีที่ 3	73	4.07	0.38		
ชั้นปีที่ 4	3	3.84	0.39	1.838	0.166
รวม	80	4.08	0.38		

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน** โดยไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเรียนอยู่ในชั้นปีใดก็ตามจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก (4.08) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่า F-Prob. (0.166) มีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (F-Prob. > 0.05)

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน(คน)	\bar{X}	S.D.	F	F-Prob.
การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	20	4.04	0.40	0.589	0.557
การจัดการ	56	4.08	0.38		
โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	4	4.27	0.17		
รวม	80	4.08	0.38		

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน** โดยไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเรียนสาขาวิชาใดก็ตามจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก (4.08) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่า F-Prob. (0.557) มีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (F-Prob. > 0.05)

สมมติฐานที่ 3 : ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

H_0 : ความพึงพอใจในการเรียน **ไม่มีผล**ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

H_1 : ความพึงพอใจในการเรียน **มีผล**ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบอิทธิพลของความพึงพอใจในการเรียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตัวแปร เกณฑ์	ตัวพยากรณ์	b	β	t	R	R ²	F	F-Prob.
	a = 1.331			6.208				
ผลสัมฤทธิ์	ความพึง พอใจ	0.412	0.333	3.117	0.333	0.111	9.715	0.003

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะค่า F-Prob. (0.003) มีค่าน้อยกว่ากว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (F-Prob. < 0.05)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน รายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 80 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีองค์ประกอบทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้าน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอน จำนวน 29 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้าน การสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า จำนวน 17 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

นักศึกษาในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 80 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 และเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

2. ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแยกพิจารณาในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพของผู้สอน อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีอยู่ในระดับ “ปานกลาง”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านเนื้อหาการสอน อยู่ในระดับ “น้อย”

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแยกพิจารณาในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านความรู้ความจำ อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านความเข้าใจ อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการประเมินค่า อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์ อยู่ในระดับ “มาก”

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการสังเคราะห์ อยู่ในระดับ “ปานกลาง”

การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ

สมมติฐานที่ 1 : นักศึกษามีความพึงพอใจในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 : นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม แตกต่างกัน

1. เพศ

นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน**

2. อายุ

นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน**

3. ระดับชั้นปี

นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน**

4. สาขาวิชา

นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลด้านสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน **ไม่แตกต่างกัน**

สมมติฐานที่ 3 : ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการทดสอบ พบว่า ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อภิปรายผลการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยด้านของความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า อาจเป็นเพราะด้านเนื้อหาการสอนนั้น นักศึกษายังไม่สามารถนำเนื้อหาในรายวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ ได้มากเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าด้านบุคลิกภาพของผู้สอน จะมีความเป็นกันเองสามารถให้คำแนะนำในด้านต่างๆ ได้ดี และยังรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาที่ตาม รวมทั้งด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ก็ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน แต่ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนในด้านต่างๆ ทั้งสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งสนับสนุนการเรียนต่างๆ ถึงแม้จะมีไว้สนับสนุนการเรียนการสอนอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้ง

จากผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษาที่มี เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชา ที่ต่างกัน มีมุมมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ด้านเพศ เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในเรื่องของพฤติกรรมในด้านต่างๆ เพราะเพศที่แตกต่างกันมักจะมีทัศนคติ การรับรู้ และการตัดสินใจต่างกัน (กนกพร กาญจนวัฒน์กุล, 2551) แต่การแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เกิดจากกระบวนการคิดและตัดสินใจที่ผ่านการกลั่นกรองจากประสบการณ์ของแต่ละที่จะส่งผลต่อกระบวนการคิดและการควบคุมทางอารมณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในประสบการณ์ในเรื่องของการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มี เพศที่ต่างกัน มีมุมมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่แตกต่างกัน

ด้านอายุ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์เนื่องจากอายุจะเป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ ของบุคคล (กิติมา สุรสนธิ, 2541) แต่การแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เกิดจากกระบวนการคิดและตัดสินใจที่ผ่านการกลั่นกรองจากประสบการณ์ของแต่ละที่จะส่งผลต่อกระบวนการคิดและการควบคุมทางอารมณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในประสบการณ์ในเรื่องของการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มี อายุที่ต่างกัน มีมุมมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่แตกต่างกัน

ด้านระดับชั้นปี เป็นสิ่งที่แสดงถึงระดับการเรียนรู้ที่ผ่านหรือได้พบเห็นตั้งแต่เริ่มแรกมาจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งมีผลต่อแนวคิด อุดมการณ์ ค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ แต่การแสดงความคิดเห็นไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการทำงานเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อีกหลายประการ (กรรณิการ์ เหมือนประเสริฐ, 2548) ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับชั้นที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มี ระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีมุมมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่แตกต่างกัน

ด้านสาขาวิชา เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้เฉพาะทาง เฉพาะด้านที่ได้ศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อแนวคิด อุดมการณ์ ค่านิยม และการแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ แต่แยกไปเรียนตามสาขาวิชาที่ตนสนใจ แต่การแสดงความคิดเห็นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อีกหลายประการ (กรรณิการ์

เหมือนประเสริฐ, 2548) ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มี สาขาวิชาที่ต่างกัน มีมุมมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย บุญสุน (2554) ที่พบว่า นิสิตที่มีอายุ, ระดับชั้นที่ศึกษา และพรชาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัลย์ กองสะดี (2552) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาและหลักสูตรต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2554) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความ คิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย ด้านความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ความพึงพอใจในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านเนื้อหา การสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 (ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า) การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีเป็นไปตามความคาดหวังโดยได้รับความพอใจ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจต่อกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นมหาวิทยาลัยศรีปทุมซึ่งตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีความหลากหลาย มาจากภูมิภาคที่แตกต่างกัน แต่มหาวิทยาลัยก็เน้นการพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ให้มากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษามีมุมมองถึงความพึงพอใจในการเรียน ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา MGT345 การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธสุดา กัลยาณวุฒิ (2558) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ พบว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส.

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครู อาจารย์ และส่วนงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงตนเอง และเป็นแนวทางในการรักษานักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการดูแลนักศึกษาในที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและบรรจุลงในกระบวนการเรียนการสอนบางรายวิชาเพื่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา ดังนี้

1.1) ด้านมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการพบปะระหว่างผู้ปกครองและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการรับทราบข้อมูลทางการเรียนของนักศึกษาและแนวทางการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้ผู้ปกครองจะได้รับทราบถึงระดับการเรียนของนักศึกษาและสามารถนำไปปฏิบัติ เป็นแนวทางการช่วยเหลือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีผลการเรียนที่สูงขึ้น และมีความสุขระหว่างการเรียน ตลอดจนสามารถเรียนจบการศึกษาได้ในระยะเวลาที่กำหนด

1.2) ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาควรเข้ารับการฝึกอบรม เทคนิคการดูแลนักศึกษา ให้มีคุณภาพเพื่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถรักษานักศึกษาไว้ได้

1.3) ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรร่วมมือกันสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้ดูมีความน่าสนใจนอกเหนือจากบทเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสอนและส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในทุกคณะสาขาวิชาเพื่อเป็นแนวทางการดูแลนักศึกษาและเป็นแนวทางการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนก่อนการเลือกเรียนในสาขาวิชาต่างๆ

2.2) ควรศึกษาในเรื่องการดูแลรักษานักศึกษาเพื่อลดการออกกลางคันของนักศึกษา

2.3) ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชาเพื่อเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการสอน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กนกพร กาญจนวัฒน์กุล. 2551. “การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อส่วนประสมทางการตลาดของอุปกรณ์ตกแต่งรถจักรยานยนต์: กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น.” การศึกษาอิสระ สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิติมา สุรสุนธิ .2541. การสื่อสาร.สืบค้นเมื่อ วันที่ 25 ตุลาคม 2563 จาก: <http://lib.neu.ac.th/ULIB>
- กัณฑ์กนิษฐ์ พลพิพัฒน์. 2560. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนโดยใช้กลวิธี STAR.”ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กรรณิการ์ เหมือนประเสริฐ. 2548. “ทัศนคติของพนักงาน ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรบริษัท คูเวต ปีโตเลียม (ประเทศไทย) จำกัด.” สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คงฤทธิ นันทบุตร. 2554. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินติเคท.”ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ เทวกุล. 2555. “ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา.” ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. 2552. “ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย.” ค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 25- จาก <http://www.ms.src.ku.ac.th>.

- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. 2554. “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ปีการศึกษา 2554.” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นาริรัตน์ เรืองจันทร์. 2551. “การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงคล้ายวิทยา.” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชสุดา กัลป์ยานวุฒิ. 2558. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
ระดับ ปวช. และ ระดับปวส.ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ” รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่ม
วิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พลับปลิง พันธุ์ไชย. 2553. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.”
วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 4 (ตุลาคม-
ธันวาคม 2553), ฉบับที่ 4: 131-137.
- ยุทธ กัยวรรณ. 2543. **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เรณูมาศ มาอ่อน. 2559. “การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ” **วารสาร
เทคโนโลยีภาคใต้** ปีที่ 9 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2559), ฉบับที่ 2: 169-176.
- ลียานา ประทีปวัฒน์. 2558. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความ
น่าจะเป็น ของนักเรียนห้องเรียน สสวท.ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้
แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับการเรียนแบบ STAD.” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชชุดา คัมภีร์เวช. 2556. “ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการ
จัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร.” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์และเทคโนโลยีสารสนเทศ)
คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ลักษณะสุภา บัวบางพลู. 2554. “ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาการประมวลผลการวิจัยทางธุรกิจ
ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน.” งานวิจัยในชั้น
เรียน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิลาวัลย์ กองสะดี. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552”. สาขาวิชาการตลาด คณะ
บริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์.

- สายไหม โพธิ์ศิริ. 2552. “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อคณิตศาสตร์และพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเมธ เนาว์รุ่งโรจน์. 2560. “ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ 2 โดยใช้การสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง.” วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงวัฒนธรรม ปีที่ 7 (มกราคม - มิถุนายน 2560), ฉบับที่ 1: 139-145.
- สมชาย บุญสุน. 2554. “ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมบูรณ์ ต้นยะ. 2545. **การประเมินทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Ahmet Haktan. 2019. “The Relationship between Academic Motivation and Academic Achievement of the Students.” **Asian Journal of Education and Training** Vol. 5 (2019), No. 2: 309-315.
- Arbabisarjou Azizolla. 2016. “The relationship between academic achievement motivation and academic performance among medical student.” **IJPT** Vol. 8 (June 2016), No.2: 12272-12280.
- Bloom. 1958. “**Toxonomy of educational objectives handbook 1: Cognitive**” New York:David Mckay.
- Kabu Khadka & Soniya Maharjan. 2017. “**Customer satisfaction and customer loyalty case Trivsel Stadtjanster (Trivsel siivouspalvelut).**” Business Management Centria University.
- Karolina Ilieska. 2013. “Customer Satisfaction Index – as a Base for Strategic Marketing Management.” **TEM Journal** ปีที่ 2, ฉบับที่ 4: 327-331.
- Haifa AlghweryAnd Christian Bach. 2014. “Customer Satisfaction.” **International Journal of Innovation and Scientific Research** Vol. 3 (Jun. 2014), No. 2: 193-198.

- L Sanny, K Larasathy, R Claudia, and B Widarman. 2019. "The Customer Satisfaction of Online Transportation in Indonesia." **Journal of Physics: Conf. Series** Vol. 4 (2019), No. 2: 1-7.
- Maslow, A. 1970. "Human needs theory: Maslow's hierarchy of human needs In R.F.Craven & C. J. Hirnle (Eds.), **Fundamental of Nursing: Human Health and Function.**" (3rd ed.) Philadelphia: Lippincott.
- Maynard W.Shelly. 1975. "**Responding to Social Chang.**" Pensiylvania: Dowder, Hutchison Press.
- Ivana Cimermanová. 2018. "The Effect of Learning Styles on Academic Achievement in Different Forms of Teaching." **International Journal of Instruction** Vol.11 (July 2018), No.3: 219-232.
- Peter James. 2014. "Academic Achievement Prediction: Role of Interest in Learning and Attitude towards School." **International Journal of Humanities Social Sciences and Education (IJHSSE)**. Vol. 1 (November 2014), No. 11: 73-100.
- Petr Suchánek. 2019. "Academic Achievement Prediction: Role of Interest in Learning and Attitude towards School." **International Journal of Humanities Social Sciences and Education (IJHSSE)** Vol. 1 (November 2014), No. 11: 73-100.
- Phillip J. Moore. 2019. "Academic achievement." **Educational Psychology** Vol. 39, (2019), No. 8: 981–983.
- Vu Minh Ngo. 2015. "**Measuring customer satiafaction**". A Literature review Proceedings of the 7th International Scientific Conference Finance and Performance of Firms in Science, Education and Practice.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน

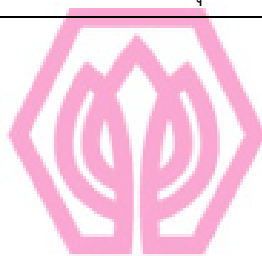
คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “ความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาการสอน					
1. เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
2. เนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง					
3. เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการเรียน					
4. เนื้อหาใน รายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
5. เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน					
6. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า					
7. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิด การเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา					
8. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
9. ผู้สอนมีความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการ					
10. ผู้สอนมีความเป็นกันเองให้คำแนะนำและรับฟัง ความคิดเห็น					

ปัจจัยด้านความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน					
11. มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของการจัดการศึกษา					
12. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม					
13. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม					
14. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนเข้าร่วม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ และทักษะในการนำไปปฏิบัติได้จริง					
15. ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
16. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปรายซักถาม และแสดงความคิดเห็น					
17. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง					
18. มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและ แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง					
19. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงและบูรณาการ กับการบริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการวิจัย หรือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
20. ในสาขาวิชามีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
21. ในสาขาวิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม และเพียงพอ					
22. ในสาขาวิชามีงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในการศึกษาค้นคว้า อย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
23. ในสาขาวิชามีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบอินเตอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					

ปัจจัยด้านความพึงใจในการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน					
24. ใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย					
25. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน					
26. มีการเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบ ผลการเรียนรู้					
27. มีเปิดเผยคะแนนที่ได้จากการวัดผล					
28. ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง					
29. การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม					

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” โปรดระบุระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ความจำ					
30. นักศึกษาสามารถจดจำเนื้อหาการสอนในการเรียนได้เป็นอย่างดี					
31. นักศึกษาได้รับความรู้จากการเรียนในรายวิชา					
32. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านความเข้าใจ					
33. นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาการสอนในรายวิชาเป็นอย่างดี					
34. นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการเรียนในชั้นเรียน					
35. นักศึกษาสามารถแปลความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในเนื้อหาวิชาได้					
ด้านการนำไปใช้					
36. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในรายวิชาไปแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้					
37. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาได้					
38. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้					

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการวิเคราะห์					
39. นักศึกษาสามารถแยกแยะเรื่องราวหัวข้อต่างๆ ในเนื้อหารายวิชาได้					
40. นักศึกษาสามารถจำแนกถึงลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชาได้					
41. นักศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร					
ด้านการสังเคราะห์					
42. นักศึกษาสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแต่ละหัวข้อในเนื้อหารายวิชา ได้เป็นอย่างดี					
43. นักศึกษาสามารถอธิบายเนื้อหาในรายวิชาโดยนำเนื้อหาแต่ละข้อมา ประยุกต์ใช้จนได้แนวความคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิมได้					
ด้านการประเมินค่า					
44. นักศึกษาสามารถตัดสินใจได้ว่าเนื้อหารายวิชาแต่ละหัวข้อเหมาะสมหรือไม่					
45. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเนื้อหาในรายวิชาว่าถูกต้องหรือไม่					
46. นักศึกษาสามารถพิจารณาถึงเหตุการณ์จากกรณีศึกษาในเนื้อหารายวิชา และสามารถแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์					

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 8 ธันวาคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ในปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 37/119 หมู่ 2 หมู่บ้าน The season พุทธศาสนิกสถาน 35 ถนนเลียบบคลองสาม ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 บธ.บ. จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2550 บธ.ม. จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2555 กจ.ด. จาก มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลงานด้านการวิจัย

กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2562). อิทธิพลของแรงสนับสนุนทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่มีต่อความสุขของผู้สูงอายุเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2561). ปัจจัยเหตุและผลของผลการปฏิบัติงานของพนักงานที่ปฏิบัติงานในธุรกิจโรงแรม เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2561). การพัฒนาการเชื่อมโยงสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดสุรินทร์และอุบลราชธานี. ได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2561
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2559). แบบจำลองความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม .
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรกลุ่มเจเนอเรชั่นวายที่ปฏิบัติงานภาคธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภคในประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2557). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การสร้างความสำเร็จในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2557). การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทความวิจัย

- Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2019) Model of relationship of factors influencing the performance of the food and beverage business in Thailand in UTCC International Journal of Business and Economics (ISSN:1906-5582) Volume 11 Number 3, December 2019. TCI กลุ่ม 1
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2561). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 13 ประจำปี 2561 วันที่ 20 ธันวาคม 2561 หน้า 533-541.
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2562). ปัจจัยเหตุและผลของผลการปฏิบัติงานของพนักงานที่ปฏิบัติงาน ในธุรกิจโรงแรม เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ม.อ. ตรัง วิจัย ครั้งที่ 8 ประจำปี 2562 หน้า 33-44.

อารยา อิงไพบูลย์กิจ, วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2561). แบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจการขนส่งของไทย วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2561) หน้า 1145-1158. . TCI กลุ่ม 1

จันทร์เพ็ญ วรรณารักษ์, วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2561). แบบจำลองความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ในประเทศไทย วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม 2561 หน้า 264-276. TCI กลุ่ม 1

จันทร์เพ็ญ วรรณารักษ์, วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2560). แบบจำลองความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ในประเทศไทย การประชุมวิชาการระดับชาติ “นวัตกรรมและเทคโนโลยีวิชาการ 2017” วิจัยจากองค์ความรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนวันที่ 25- 26 ธันวาคม 2560 หน้า 138-149.

อารยา อิงไพบูลย์กิจ, วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2560). แบบจำลองความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ในประเทศงานสัมมนาวิชาการระดับชาติครั้งที่ 9 วิทยาลัยพานิชย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วันที่ 22 กรกฎาคม 2560 หน้า 1407-1433.

อัจฉรา หลาวทอง วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2559). ปัจจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม: กรอบแนวคิด การประชุมวิชาการระดับชาติ “นวัตกรรมและเทคโนโลยีวิชาการ 2017” วิจัยจากองค์ความรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนวันที่ 25-26 ธันวาคม 2560 หน้า 335-348.

ภรณ์ หลาวทอง, วิชิต อุอินและกัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2559). ตัวแบบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันไปสู่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2559 หน้า13-32. TCI กลุ่ม 1

กัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2559). แบบจำลองความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในประเทศไทย การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 12 ประจำปี 2559 วันที่ 14 ธันวาคม 2560 หน้า 672-683.

Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2016). Casual Factor Study Influenced to Organizational Commitment of Generation of Y Personnel Working in Energy Business and Public Utility in Thailand ASEAN Journal of Management & Innovation Vol. 3 No. 2, July – December, 2016; 116-132 TCI กลุ่ม1

กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2559). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่ปฏิบัติงานภาคธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภคในประเทศไทย ในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 11 ประจำปี 2559 วันที่ 21 ธันวาคม 2559 หน้า 648-657.

อมรรักษ์ สวนชูผลและ กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การสร้างรายได้เปรียบเทียบในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในประเทศไทย วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2558) หน้า 21-30. TCI กลุ่ม 2

กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2558). การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย วารสารวิชาการธุรกิจปริทัศน์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2558) หน้า 115-136. TCI กลุ่ม2

Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2016). Study of Casual Factors Effecting Performance of Instructor at Private Universities in Thailand ISBM 2015-Fall Kyoto, Japan September 08-10, 2015. pp. 292-303.

บทความวิชาการ

Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2016). Forming Good Organization Culture Leading to Successful Organization Management ASEAN Journal of Management & Innovation Vol. 3 No. 1, January – June 2016; pp100 – 108. TCI กลุ่ม 1

Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2016). Strategic Human Resources Management ...Leading toward....Excellent Working Platform. International (Humanities, Social Sciences and Arts) Volume 9 Number 4 January-June 2016.pp. 277-288. TCI กลุ่ม 1

Kanyarat Teerathanachaiyakun. (2016). Employee Commitment - A Leading Factor in Successful Retention of Potential Personnel. St.Theresa Journal of Humanities and Social Sciences Vol. 2 No.1 January – June 2016 .pp.65-73.

TCI กลุ่ม1

กัลยารัตน์ วีระธนชัยกุล. (2557). การบริหารบุคลากรที่มีศักยภาพสูงในองค์กร. ในวารสาร EAU Heritage ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม พ.ศ.2557 หน้า 12-19. TCI กลุ่ม 1

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY